

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felölős szerkesztő: **JÜNKER ELEK.**

Főmunkatárs: **ENGL GUIDÓ ISTVÁN.**

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk.

Az érettségi.

§§. Denique censeo: maturam esse delendam!

Ez a verdikt hallható most széles ez országban. Már régóta folyik a szóvita az érettségiről, de az általános felfogás még sohasem kapott olyan nyira lábra, mint ezidén. S hogy csakugyan elitelő hangulat uralkodik e kérdésben, legjobban bizonyítja a fent idézett catoí mondás, melyet a kormány felhivatalos lapja bocsátott szélnek.

Bennünket az aktualitás készített arra, hogy vele foglalkozzunk, mert e héten lesz főgymnasiumunkban az érettségivizsgálat.

Nyolc keservesen eltöltött esztendő és 24 rendbeli klasszifikáció után az a rövid 5 perc döntse el ifjaink jövőjét, amely egy-egy tárgyból az érettségire feleltet! S az az 5 perc is az óriási drukks és félelem okozta felcsigázott idegességgel van telítve.

S ha még valami praktikus haszna volna az érettséginek, akkor valahogy csak elszenvedhető volna. De góresóvel sem fedezhető fel benne olyan e em, melynek az ifjak jövőjére nézve az életben valami praktikuma volna. A jeles érettségi bizonyítvány épen nem jelenti azt, hogy az illető csakugyan megérett az élet küzdelmére és igen

sok kitünő ember válik, azokból akiknek gyatra volt az érettségijük.

Az érettséginek mai formájában való fentartását már a németek sem tartják lehetségesnek. A jövő év április havában náluk életbe léptendő új érettségi vizsgálati szabályzat már igen jelentős reformokat tartalmaz. Ezen új szabályzat értelmében a tanári kar egy közös konferencián mindenekelőtt kijelöli azokat, akikről okkal meg van győződve, hogy sikerrel kiállják az érettségit. Következik az írásbeli érettségi. Mindazok, akikről a tanári konferencia azt a véleményt táplálta, hogy éretteknak nyilváníthatók, ha írásbeli dolgozataik révén is igazolják ezt a föltevést, a szóbeli vizsgálatok alól egyszerűen fölmentetnek.

A gyengébbekre nézve pedig azt határozza a német szabályzat, hogy a tanári kar figyelmet érdemlő esetekben két elégtelen osztályzatot is elégségesre változtathat, ha az illető nem megy magasabb pályára.

Mindazonáltal e reformnál is helyesebbnek tarjuk a francia rendszert, mely érettségi nélkül felvételi vizsgát kíván a főiskolai tanulmányok megkezdésére és folytatására.

A közoktatásügyi kormány feladata lesz a leghelyesebb megoldást választani.

Hogy azonban a mai állapot tartóhatatlan, az bizonyos!

A csurgói ev. ref. főgymnasium évzáró ünnepélye.

Verőfényes szép délután kedvezett az ünnepségnek. A mostoha időjárás mintha kárpótolni akarta volna a diákokat az elmosott juniálisért. Rengeteg sok nép hullámozott már a kora délutáni órákban a főtéren s igen sokan már egy órával előbb bevonultak a helyszínére, hogy csak jó helyet kapjanak. Tarka víganós parasztemencek, iparosok, kereskedők, urak, diákok, urhölgyek s aggódó szülők egyforma érdeklődéssel siettek a gymnásium felé, ahol a fedett tornaacsarnokban már javában folytak a készülődések a nagy sokadalom befogadására.

Zsufolásig megtelt az óriási helyiség, közönség padokon, székeken és tornaszereken ülve és állva foglalt helyet. A magas ablakokon át besütött a délutáni nap sugaras s a sok színes napernyő még jobban tarkította a színes képet. Néhány perccel 4 óra után az ifjúsági dalkör rázendített a Chopin Kovács féle Dalokra, melyet a közönség élénk tapsal jutalmazott. Majd Bence László VII. o. t. szavalta el Várad Antalnak „A tanu” című drámai költeményét ügyes hanghordozással és megkapó közvetlenséggel.

Moszkowszky I. számú spanyol táncát játszotta ezután az ifjúsági zenekar zajos tetszés mellett. Miután még Vida Károly VII. osztályu tanuó Tompánik „Vadrózsa” című meglehetősen hosszú idyllikus költeményét élénk színezettel és költői lendülettel szavalta el, Dr. Vida Károly igazgató lépett az emelvényre. A közönséget üdvözölve csakhamar a jutalmak kiosztásához fogott. Nagy halomban feküdtek előtte a jutalmakat rejtő borítékok, jelleges levelek s ajándékkönyvek. A diákok zivizsorongra lettek ajkáról a szót, hogy mikor ejti ki ne-

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Csókolom a kezét!

a „Csurgó és Vidéke” számára írta:

HALLER IRENEKE.

Ne méltóztassanak megijedni, ezzel a kis elmefuttatással nem fog a „Csurgó és Vidéke” mindjárt illem-lappá változni. De jobb is, mert akkor ez a kedves újság aligha jelenhetne meg annyi példányban, mint most!

Az igazat megvallva én sem vagyok jobb a diákné vásznánál s nem igen szeretjük halgatni, ha valaki az „illik-nemilliket” fejtegeti előttünk. Szeretünk ilyesmivel elöl meglepni, pedig tapasztalásból tudhatjuk, hogy a jó tanács néha nagy hasznokra van. De az is igaz, hogy mindenki a maga belátása szerint szeret cselekedni, miként jó magam is.

Hanem jó lesz már a tárgyhoz szólni, mert szinte előttem látom a kedves szerkesztő ur mogorva ábrázatát, amint egy óriási ollóval ezért a sok szöszaporításért füleimet szándékozik megnyírni.

Nos tehát a kézesókról akarok egyet-mást elmondani. Jobban mondván szeretném elérni, hogy e kérdés nyilvánosan megvitatatnók, mert az etikett kis kateji nem valami esalhatatlan.

Sokan kérdezték már tőlem: illik-e fiatal leánynak kezét csókolni? Persze az én mindenkorai válaszom a „nem” volt. De vajjon igaz-e ez?

Tapasztalásból tudom, hogy az első kézesók után, amit kaptam, sokkal magasabban hordtam a fejemet, azzal a tudattal, hogy nagy leányná lettem avatva. Pedig helytelenség ám valakiben a nagyravágyást felebrészttem s ezt leginkább kézesókkal érjük el. És mégis sokan vannak, akik ezt nem gondolják meg s nem elégszenek meg azzal, hogy elrebegik: „kisztihand,” hanem még tettelegességre is vetemednek.

Én mindig ellensége voltam és vagyok a kézesóknak. Természetesen azonban tisztelet a kiveteleknek, mert az asszonyokat bárkitől, a menyasszonyokat pedig jegyestiktől méltán megilleti a kézesók. Isten ments azt tőlük elvitatni!

Hanem, hogy fiatal lányoknak is jár-e ez, annak a megfejtését Önökre bízom. Szerintem ez csak arra jó, hogy a bakfisokat megtanítsa „szemlesütve elpirulni,” vagy pedig nem egyéb, mint az előszóval tett szerelmi valamás megpecsételése, mely azonban — epügy, mint a spanyolviasz — gyakran a körműnkre éghet.

Bevallom őszintén hogy én is ugyanazt az elvet tartom, amit nemrégiben egy szellemes írótól olvastam:

A kézesókért a leányok
Haragusznak, van is rá ok.
Mért is adod azt a kéznek,
Mí az ajkát illetné meg!

Avagy nincs igazam?

A májusfa.

— A „Csurgó és Vidéke” eredeti tárcája —

Írta: KENESE HULDA.

Lakott Bodrifalván egy jószágigazgató, kit az egész gazdatiszti compánia tisztelt és szeretett, mint kedélyes öreg urat. Házát a környéken kastelynak nevezték, lévén egy emeletes, erkélyvel és kis parkkal ellátva, mely utóbbiban gyakran lehetett látni, amint csibukkal szájában fel-alá sétál. Volt egy nagyon szép leánya, Alice kisasszony, ki nagyon tetszett Sólmosy ispán úrnak. Mindannak dacára azonban, hogy oly jóképu úr volt a jószágigazgató, Sólmosy még sem mert hangosabban udvarolni Alice kisasszonynak. De azért csak egy kis lökés kellett volna Sólmosy uram jobb oldalába, hogy baloldala menten kiugorjék helyéből. E kis lökés május 1-je volt, összefüggésben valami májusfával, cigányzenével. Ahogy kigondolta és tervezte, úgy véghez is vitte a dolgot.

Jö korán hajnalban felkerekedett inasával és meg két munkással, hogy a májusfát, melyet előzőleg beszerzett, felhuzzák jószágigazgató uramék erkélyére. Különös szerencséjének tudható be, hogy a bakter nem bandukolt a ház előtt, hanem „hordómámoreosan” aludta az igazak álmát a ház szögletén. A fát feldiszítették mindenféle cico-

vüket. A jutalmazandók egymásután járultak az emelvény elé s illendő főhajtással köszönték meg a jutalmakat.

Ez alkalommal a következő jutalmak osztottak ki: A Somssich Pongrácz gr. alapítvány 60 korona kamatját egyenlően megosztva kapták szorgalom- és jómagaviseletért Bosznai István és Losonci Lajos VIII. o. tanulók. A Vitez János alapítvány 40 k. kamatját szorgalom- és jó magaviseletért kapta: Kalocsai Endre VIII. o. t. A Mócsy Lajos alapítvány 20. k. kamatját szorgalom- és jó magaviseletért kapta Fejes László VII. o. t. A Hejjas Pál alapítvány 24 k. kamatját természetrajzi pályakerdes díjazására tüzetett ki. Beerkezett 4 pályamunka. Díjat nyert: Bódiss Sándor VI. o. 16 k., Lipsitz László VI. o. Vida Károly VII. o. pedig dícséretet érdemelt. A Falussy-Hejjas alapítvány 12 k. kamatját jó magyar fogalmazásért kapta Dávid IV. o. t. A Horváth József ev. ref. lelkész alapítvány 24 korona kamatját mint jó egyházi énekesek kapták: Losonci Lajos VIII. o. 6 k., Tóth József III. o. 4 k. Fejérvári Kálmán II. o. 2 k. Kovacs József II. o. 4 k. Nemeth Károly II. o. 4 k. Horváth Endre I. o. 4. A Szakácsi-Csorba Ede alapítvány 12 k. kamatját a természettanban való jártasságért kapta Szeremley-Császár Lóránd VIII. o. t. A Szakácsi-Csorba Ede alapítvány 12 k. kamatjából szép bogár gyűjteményért Nagy Károly VI. o. 6 k. szép növénygyűjteményért Szabó Sándor V. o. és Cillinger József 3-3 koronát kapott. A Bathori Lajos alapítvány 6 k. kamatját kapta Benkő József IV. o. t. Az id. Inkey István báró alapítvány 24 k. kamatját kapták szorgalom- és jómagaviseletért: Koób Richárd VIII. o. 4 k., Tamássy László V. o. t. 10 k., Losonci Gyula IV. o. 10 k. A Csurgói Takarékpénztár jubilaris alapítványai 12 k. 50 f. kamatját szorgalom- és jómagaviseletért kapták: Kalocsay Ferenc II. o. 5 k. Nagy Sándor IV. o. 4 k. Szabó Sándor V. o. 4 k. 50. f. A Sárközy A. és asztaltársai alapítvány 4 k. 80 f. kamatját a magyarban való jártasságért kapta: Meszaros Andor VII. o. t. A csurgói izr. hitközség alapítvány 12 k. kamatját szorgalom- és jómagaviseletért kapta: Wessely Andor IV. o. t. A Szántó János alapítvány 10 k. kamatját mint jó szabadkézi rajzolók kapták: Borsos Kálmán II. o. 2 k. Csuti Ferenc III. o. k., Fekete János IV. o. 4 k. Blaskó Antal VII. o. 2 k. A Bodola László alapítvány 30 k. kamatját szorgalom- és jó magaviseletért kapták: Belevári István I. o. 5 k. Rudolf László II. 5 k. Stefaics József II. o. 5 k. Varga Gyula II. o. 5 k. Kovacs István III. o. 5 k. Farkas János V. o. 5 k. A Gelléri-Szabó János alapítvány 80 k. kamatját szorgalom- és jómagaviseletért kapta: Sze-

remlei Császár Lóránd VIII. o. t. A Hejjas Pál-féle jubilaris alapítványból 21 koronát szorgalom és jó magaviseletért kaptak: Bárány László I. o. Szabady Bela I. o. Csonka József III. o. Csuti József III. o. 3-3 k., Bódiss Sándor VI. o. 4 k. Deutsch László VII. o. 5 k. A csurgói takarékpénztár 20 k. ajándékát szorgalom- és jómagaviseletért kapta: Groag Dezső VI. o. t. Dr. Hejjas Imre tanár ajándékából a földrajzban való jártasságáért Steiner Alfred II. o. 5 k. szép terkep vázlatáért Stefaics József II. o. 5 k. kapott. Trencsenyi János som-csurgói takarékp. könyvelő ajándékából Papis Imre V. o. 10 k. Tamássy László V. o. 10. koronát kapott. Dr. Eröss Józsefné urnó ajándékából kaptak: Fejérek József I. o. Fleischhammer Károly II. o., Vancsura Rezső III. o. Ruzsa József IV. o. Buday Gergely V. o. Kaufmann Jenő VI. o. 2-2 koronát, Vass Károly VII. o. és Halka Sándor VIII. o. 4-4 koronát Igazgatói gyűjtelekből 5 koronát, Kalocsay Péter I. o. t. Bodola László tanár ajándékából szorgalom- és jó magaviseletért 6 koronát kapott Tóth József III. o. t. Dr. Poór Ernő ajándékából mint kiváló tornázók kaptak: Horváth József IV. o. Janosi Ferenc V. o. Kovacs János VI. o. Müller Viktor VII. o. 3-3 koronát, Mehrwert Árpád és Peter Kálmán VIII. o. t. 4-4 koronát Timon Zoltán aradi áll. iparisk. tanár ajándékából könyvjutalmat kaptak: Gebauer Bela és Szeremley Császár Lóránd VIII. o. tanulók. A Csokonai kör pályázatának eredményeképpen: a phisikából feladott pályatétel nyertes szerzője Bosznay István VIII. o. t. 20 korona jutalomdíjat. Az irodalom történeti tétel nyertes szerzője Losoncy Lajos VIII. o. t. 20 koronát. Tarján János ajándékából a költészeti tétel nyertes szerzője ifj. Kalocsay Endre VIII. o. t. 20 koronát. Pályamunkájával dícséretet nyert Szeremley Császár Lóránd VIII. o. t. Az epigramokra kitűzött 4 k. 80 f. pályadíjat nyerte Halka Sándor VIII. o. t. A március 15-iki alap 10 korona jutalmát a Talpra Magyar ügyesszávalásáért kapta Szeremley Császár Lóránd VIII. o. t. Önképzőköri szorgalmas működésért és jeles bírálatokért a Körmendy Sándor egyházkerületi főjegyző ajándékából 10 koronát Szeremley Császár Lóránd VIII. o. t. A Csorba Ede alapítvány 12 korona kamatját önképzőköri és iskolai ügyes és szorgalmas szávalásért kapta Vida Károly VII. o. t.

A jutalomkiosztás után még az ifjusági dalkör enekelte el Adams Indulóját, mire a közönség lelkes tapsokkal fejezte ki a ismerését Kovacs Sándor intézeti zene- és énektanárnak, kinek zseniális tehetsége és ügyessége meglátszott a zenekar és dalkör előadásán.

A program utolsó pontját a testgya-

gyorlatok bemutatása kepezte. Az ifjuság s a nagy közönség a nyílt tornapályára vonult egyesek pedig felmentek a tantermekbe, hogy a magas ablakokból gyönyörködjenek az érdekes látványban. Különféle szabad és rendgyakorlatokat mutattak be az ifjak, egyes gimnasztikai tehetőségükről s tornatanárujuk buzgó kitartásáról adván tanúságot.

Hat óra tájban vege volt a tornavizsgának is s a közönség széteszött a széliózsza összes irányába.

Kik voltak boldogabbak, mint azok a szerencsések kik a lepecsételt fehér borítékok tartalmát szorongatták kabátjuk alatt? Bizonyára a szülők, kiknek szíve örömtől repesett szorgalmas, jó fiuk megjutalmazásán.

H i r e k

— **Kitüntetés.** Bosznay István debreceni rajztanár, a kiváló festőművészt, városunk szűrttet a napokban szép kitüntetés érte. 4200 koronás amlami ösztöndíjat kapott külföldi tanulmányút céljaira, melyet még a nyár folyamán fog megkezdeni.

— **Elöléptetések.** Hőke Kálmán máv. főmérnököt a III. rangfokozat 1-ső osztályába, Pethes János képezdei tanárt a VIII. rangosztály 3-ik fokozatába léptették elő.

— **Hangverseny.** A f. hó 29-én tartandó hangversenyre szóló meghívók már kibocsátottak, s azok egyuttal beletjegyűl is szolgáltnak. Akik esetleg tevedésből nem kaptak volna meghívót s arra igényt tartanak, forduljanak eziránt az intézőséghez. A hangverseny iránt, mely Csurgón ezuttal először tartatik beleptidj nélkül, eleink érdeklődés mutatkozik a közönség körében. A nekünk is beküldött meghívó szövege a következő: Meghívó. A somogy-csurgói vegyeskar f. hó 29-én délután 4 órakor a fogynasium zeneteremben többeknek szives közreműködésével zártkörű Hangversenyt tart, melyre uraságod és b. családja tisztelettel meghívatik. Ezen meghívó egyuttal belépti jegyűl szolgál. A hangverseny műsora 10 számból áll: 1) Auber: Ima, a Portici Néma c. dalműből, előadja a vegyeskar, 2) a) Tóth Lajos: Bölcsődal, b.) Heller: Tarantella, Zongorán előadja Kenese Hulda úrhölgy. 3.) Mihalovics: A kolostorban, a Toldi Szerelme c. dalműből, előadja a nőikar. 4.) a) Mozart: Lacrymosa, b.) Beethoven: Adagio a Cis moll sonatából. Harmoniumon és zongorán előadja Moyzes Miklós és Jünker Elek urak. 5.) Attenhofer: Az inisfarei harang, előadja a vegyeskar. 6.) Női tolettek az O-testamentumban. Irta és felolvassa Dr. Kenessey Béla kormányképviselő, kolozsvári theol. igazgató és egyházkerületi főjegyző ur. 7.) Schubert-

mával, szalaggal, virággal, narancscsal, nem hiányozván róla gondolatainak látható jelei sem; egy levelke, csokor kíséretében.

Volt a kert átellenes részén egy jó sűrű orgonaszövény; oda bujt el Sólymosy, hogy a hatást látatlanul élvezhesse. Az elemedett cigánybanda hűrpattogtatással, jobban mondva stimmeléssel adja tudtul közelgését, mint a vonat, mely egyet fűtül, mielőtt az állomásra érkezik.

„Hogy a manó vigye el azt a motoszkaló ujjaitokat! — még felhármazzák az egész várost” — gondola magában Sólymosy úr.

A cigányok körülállták az erkélyt és a primás jeladására elkezdtek egy szép üdvözlő dalt. Javában huzzák a nótát, egyszerre csak nyílik az erkély ajtaja s kilép rajta a jószágigazgató reggeli köntösben. Sólymosy úrban elhült a vér és szinte csodálkozott, hogy ez nem jutott előbb eszébe, pedig nagyon természetes, hogy az öreg kijön a larmára. A jószágigazgató egy darabig hallgatta a zenét, de már most látni is kívánta annak művészeit. De mind hiába; a májusfa oly terebélyes volt és úgy tele volt aggatva mindennel, hogy nem láthatta a cigányokat. Elkezdte hajtogatni az ágakat, melyekről hol néhány narancs, hol egy-két szál virág, hol egy szalag esett a meglepett zenészek fejére.

Végre akkora nyílást készíthetett, megfogódzva a fa törzsében hogy becses üstökét azon keresztülüghatta; de abban a pillanatban le is esett a csokor a levellel. Szerencsétlenségre azonban megakadt az erkély rácsozatán. Sólymosi úrnak a bokorban olyan érzése támadt erre, mint akinek az étel le akar csuszni a gyomrába és utközben a torkán akad. Bizony fulladozott is nagyokat ott a „lombos áristomban” nem tudván, előjőjön-e vagy sem. Végre mégis utóbbit látta okosabbnak és szép csendesen várta, mi fog történni.

A jószágigazgató úr szerencsére nem vette észre a csokrot, sőt elégűlten mosolygott azon tudatban, hogy mindezzel kedves gazdatisztjei tisztelték meg. Csak azt sajnálta, hogy több holmi leesett, nem akarta volna, hogy azok azt higgyék, hogy tán eldobálta azokat. Azért a cigányokat elbocsátva bement, hogy leküldi a szobaleányt és inast hogy rendbehozzák a ház elejét. A cigányok pedig — miután markukat megkenté egy tizes — odabállottak.

Amint Sólymosy ur meglátta, hogy „megtisztult a leg s vidul a határ” — fogta magát s a létrát nagy serényen odátámasztotta az erkélyhez. Fenntermett az erkélyen és halgyességgel kezdett a fa alatt négykézláb a csokor felé uszni, mit szerencsésen ki is halászott a rácsozatból. Észre-

sem vette nagy buzgalmában, hogy egész néptömeg csődült össze az erkély alatt. Csak akkor ocsudott fel teljesen, hogy tulajdonképpen mi van itt, midőn kiabálni hallá: „Tolvaj! fogjátok meg a gazembert!” Alkalmassint gondolta hogy e megtisztelő jelzők neki vannak szánya, mert gyorsan kezébe kapva a csokrot a levellel a létra felé tartott. De mit lát? — a létrának se hire se hamva. Leugrani? — mégis kockázatotott dolog lenne. Dühös volt, mint a ketrebe zárt oroszlan.

De nem sokáig elmélkedhetett helyzete felett, mert a küszöbön megjelent a jószágigazgató, ki a larmára ismét felébredt. Sólymosy kővé meredve állt a jószágigazgató előtt, egyik kezében a csokrot, másikban a levelet szorongatva s a világot sem jött volna ki valami szófele gégejéből a jószágigazgató úr kérdéseire, ki aztán megtudva a dolgok állását, homeri kacajban tört ki. De azért Sólymosy ur ennek jobban örült, mint ha beszélt volna, mert nagyon valószínű, hogy nem esárdásra szóló volna a nóta.

Utóbb mégis megszólalt a jószágigazgató, engedélyt adva neki hogy a csokrot ismét felkötthesse. A nép pedig látván a kellemes véget — széteszött. Sólymosy úr is — egy — két bocsánatkérő formulát morogva szép csendesen elsompolygott a póruljárt májusfa színhelyéről . . .

Heller: Caprice brillant (Die Forelle) Zongorán előadja Kenese Hilda urhölgy. 8.) a) Moyzes: Ha csókolak, b.) Lasszen: Szép hazám. Éneklő Barla Laura urhölgy. 9.) Alberti: Babatündér. Balletegyveleg. Gordonkán harmoniumon és zongorán előadják Prethen-hoffer Ödön, Moyzes Miklós és Jünker Elek urak. 10.) Aillaga: Magyar népdalok. Előadja a vegyeskar. — Főlölséges hangsúlyoznunk, hogy érdeklődés el nézünk érettségi kormánybiztosunk előlévása elé, mely 20 percig fog tartani s az ó-testamentombeli női toillettekről szól. Remélhető, hogy a publikum megnél nagyobb számban fog a hangversenyen megjelenni, mely az előjtelekből itélve: sikeresnek ígérkezik. Újabb intézkedés szerint a hangverseny nem a zeneteremben, hanem a nagy díszteremben lesz megtartva.

— **Bíróküldés.** A letenyei kir. járásbírónak két mezoór elleni közcsend elleni kihágási ügyében, melyben terheltek jogeros itéllettel fogházbüntetésre ítéltettek, ez utóbbiak újra felvétel iránt folyamodtak. A n. kanizsai kir. törvényszék az újrafelvételt elrendelte s az ügyet a letenyei kir. járásbíróhoz érdemleges intézkedés végett vissza terjesztette. Azonban a kir. Curia bíróküldésnek látván helyét — a csurgói kir. járásbírókat delegálta. — Ezen érdekés ügyben f. hó 26-án fog a tárgyalás helyben megtartatni.

— **Képviselőtestületi ülés** Rendkívüli közgyűlést tartott f. hó 18-án képviselőtestületünk, melyen a jövő évi költségvetést alapították meg. Eszerint a szükséglet 44154 kor. fill. a fedezet pedig 23415 kor. 13 f. fedezendő hiány pedig 20736 kor. 46 f. mely községi pótdadó útján lesz fedezendő. Megnyugtathatjuk azonban az adózó közönséget, hogy a pótdadó nem fog emelkedni s a régi százalék marad meg. — A sertéspiacot nem fogják a Györgyterre hozni, leviszik az óvárosba. Az utcák világítását szeptember 1-től fogva vállalkozónak adják ki, mert a községeknek sok kára van a veszendőbe menő lámpatüzekből és petróleumpecsekotásból. A villamvilágítás ügyét a legközelebbi ülésre hozasztották. Végül községi bíró utasított, hogy olyan kérvényt készítsenek s terjesszen a jövő ülés elé, melyben a község részére évenként 2—3 országos vásár tartása kerülmeztetik. Néhány illetőségű ügyön kívül az ülésnek egyéb tárgya nem volt.

— **Hirtelen halál.** Özv. Pucsák Jánosné csurgói lakos f. hó 18-án délután lakásán hirtelen elhunyt. Előzőleg semmi baja sem volt s valószínű, hogy szívizéhihdés okozta rögtöni halálát.

— **Jégverés.** F. hó 16-án városunkban és járásunk több helyén erős jégverés volt, mely a szőlőkben és vetésekben tetemes kárt okozott. A városban több utcai lakás ablakait verte be a jég s a kerti veteményeket is erősen lepaskolta. Remélhető azonban, hogy a termés átlagára még sem lesz káros befolyással maga a jég, hacsak a folytonos esőzés nem rontja meg teljesen az idei termést.

— **Köszönet nyilváníítás.** Az ev. ref. főgymn. ifjúság f. hó 12-én tartott junialisán fellüfuzottk: Hóke Kálmán 4 k, Messer János 1 k. G. B. Lipsitz Zsigmond 3 k. Kalmár Vilmos 1 k. Bognár Mihály 2 k. Baky Tamás 1 k. Dr. Reményi Zoltán 1 k. Fazekas Sándor 1 k. Kovács Gyula 4 k. Dr. Vida Károly 1 k. Nagy János 1 k. Lovass Gyula 1 k. Vágó Gyula 9 k. Kerkapoly István 1 k. Borbély Gyula 2 k. Boroványky Gy. 8 k. Peteri Viktor 2 k. Bárány Gyula 2 k. Klungenbrunner Antal 2 k. X. Y. 1 k. A szives adakozóknak ez uton is köszönetet mond a Rendezőség.

— **Ingyenes díszmü ajándék.** A ki a címet elolvassa, akaratlanul is Amerikára, a képtelenségek hazájára gondol. Pedig ezuttal sokkal közelebbről, Budapestről, két szánya e hír. A PESTI NAPLO Magyarországnak e legrégibb, pártoktól és klikkektől teljesen független, szabadelvű és szókimondó napilapja lepi meg vele olvasóit, ajándékul advan — teljesen ingyen — a gyönyörű kötésű, remek illusztrációkkal díszített ZICHY MIHÁLY ALBUM-ot. E valóban értékes és nagy iradalmi becsű bíró művet — melynek az ATHENAEUM kiadásában megjelent eredet-

tije 90 koronába kerül — a PESTI NAPLO új kvárt kiadásában karácsonyi ajándékul megkapja a PESTI NAPLO minden állandó előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a PESTI NAPLO-ra

— **Virágbarátok!** A „Florol” virágtrágya kivonat használata bámulatos hatással van a virágok fejlődésére, színpompája és illatára. Postán bermentve küldi 1, 2 1/2 és 4 korona ellenében Waltersdorfer D. Pál droguista, Budapest, VII. Kerepesi-ut 8/a.

— A **Pesti Hírlap** kormánytól és pártoktól független, szabadelvű és demokrata újság közli velünk, hogy *Tóth Béla* folytatja tarcái és közkedvelt Esti levelei írását; *Mikszáth Kálmán* pedig nagyobb történeti elbeszélést ír. Ugyancsak kezdődik a lapban egy új érdekesítő regény közlése, *Maróczy* mester, a mentecarloi sakverseny győztese, ismertetni fogja vasárnapokint a legnevezetesebb játszmákat, melyeket a világ legelső sakkozóival játszott. A lap — mely ma hazánk legnépszerűbb és legelterjedtebb lapja — továbbra is nagy gondot fordít közkedvelt rovatainak (A t. Hazból, Színház és zene, Képzőművészet, Vegyes, Szerkesztői tüzenetek stb.) gazdagságára és változatosságára, főelve lévén olvasóinak mulattatása. A Pesti Hírlap ma kétségtelenül legnagyobb terjedelemben jelenik meg lapjaink közt és így legtöbb olvasmányt nyújt. Melléklapja a **Divat Szalon**, legjobb divatújságaink egyike, igen jutányos áron rendelhető meg a Pesti Hírlappal együtt. A Pesti hírlap előfizetési ára negyedévre 7 korona s a Divat Szalonnal együtt 9 korona; a Pesti hírlap egy óra is megrendelhető 2 kor. 40 fillér beküldése mellett. (A Pesti Hírlap kiadóhivatalának címe: Budapest V. ker., Váci-körút 78. sz.)

PLACHNER örökösök tulajdonat képező ház (Vágó-fele ház mellett) eladásaival vagy bérbeadásával megvagyok bírva, az ez iránt érdeklődők forduljanak hozzám. KREISLER GÉZA kereskedő Csurgón.

CSARNOK

Népdal.

Ehervadt már az akácfa virága,
Be szomorú sötét lelkem világa.
Egyetlen egy kis leánykát szerettem,
Az se hallgat soha, soha meg engem,

Ehervadt már az akácfa virága,
Régi rózsám már másnak a babája.
Nem szeretlek hűtlen leány többé már,
Bús szívem most csak a sötét sirra vár,

Ehervadt már az akácfa virága,
Elhagyta a hűtlen leányt babája.
Senkisésem jár a csapodár leányhoz,
Falu végén, kiesi házban hervadoz,

Ehervadt már az akácfa virága,
Halott van a faluvégi kis házba.
Virradóra találták őt meghalva,
Még bűnhődik minden leány, ha csalfa.

ERMITOR.

A nyomor.

(A csurgói főgimnázium pályázatán díjat nyert rajz) írta: HALKA SÁNDOR.

Hideg, decemberi este van. — A hó sűrű pelyhekben szállingózik alá: csakhamar ellepi az utcák kövezetét s a házak tetejét, rideg, zordon külsőt kölcsönözve a különben igen ének városnak. A járó-kelők kedélyére is mintha dermesztő fagy ülne; komoran, szótlanul siet kiki a maga ügyét-baját elvégezni, hogy minél hamarabb hazatérhessen meleg otthonába, kedvesei kö-

rébe s a kandalló barátságos melege mellett vidám szórakozások közt úzze el a hosszú téli est unalmát. A gazdag, a boldog ember, kinek a jó Isten megadott mindent, ami az életet kedvessé teszi s a kinek az élet nehéz küzdelmeiről csak halvány képzelet van, az nem tudja, hogy ily viszontagságos, zord időben a nyomor tanyáin minő rettenetes letért való küzdelmek folyanak. Oh! ha a nagyok, a hatalmasok kissé letekintének az alacsonyabb neprétegek közé, a nyomornak a szenvedéseknek oly meghatározó, oly szivertépő képeivel találkoznának, melyek meg a legzordabb szivet is szájalomra tudnák indítani! Oh! hány ezer- meg ezer összekulcsolt kéz emelkedik ilyenkor a nyomornak, szenvedéseknek hideg, fagyos tanyáin az ég felé a nagy Mindenhatóhoz, forró imák közt esdve a szenvedések enyhítéséért.

* * *

A főváros legelénkebb utcáján, hol minden jólétet, boldogságot tükröz vissza s hova ritkán hat el a szenvedés és panasz jajkiáltása, kopott, beteges alak surran végig. Vézna testét rövidke felöltő védi a hideg ellen. Sietve, gyors léptekkel halad; a járó-kelőkre alig vetve ügyet. A bérkocsisok durva lármája, az utcai suhancok pajkos köztödése nem hozza ki nyugalmából; magába mélyedve, néha meg-megreszkette egy-egy fagyos szélrohamból, halad tovább. Már elhagyta a fényes utcákat; a gázlámpák ritkán kezdenek s mind kietlenebb és félelmetesebb sikátorok közt vezet magános vándorunk útja. — Az ellentét a fényes palotaszorok s megelegedett alakok, meg a dűldezett házikók s rongyos, kiéhezett alakok közt nagyon is kiérzik s úgy látszik, hogy magános utasunk is a nyomorok e fészkeről való. — Végre meg áll egy külvárosi utca magános laka előtt s az idegent gyanító ebet lecsendesítve, belép a kis házikó ajtaján. Óvatosan vigyázva lép be. Meggyújt egy kis mécsest, melynek halvány világa elűzi a kis szobaeska félelmes sötétjét. Szüvedést és mély nyomort tár föl e kis fészék. Kivülről kopott, töredezett, vihardulta; belül szegényes, rozszat butorzatú s a nyomor legelső fokáról tanuskodó. Egy asztal, néhány szék, kopott kemence s két agy alkotják a szoba összes butorzatát. Az ablakok töredeztettek, hian aik papírral pótolattak s a szoba levegoje hideg, nyirkos. Az egyik ágyon fekszik az anya kicsiny fiacskával. Fájdalmas sóhajai, mellének ijesztő zihálása elarulják, hogy nagy beteg. — A kicsiny gyermek remegve, fázva simul beteg anyja kebelére, kinek szive majd meghasad, hogy nem segíthet didergő kisdédén.

A családfőt nem rég vitték oda a könyörtelen emberek, honnét nincs többé visszatérés. Régi mellbaja ölte meg, melyet súlyosbított a hosszú nyomor s fütetlen szoba. Azóta apa nélkül van az egész család; nincs ki kenyérről gondoskodják. Az idősebb fiu kenyérről nem gondoskodhatik szerettei számára, ő rá is elragadt atyja kiűző betegsége s vézna testalkata nem sokáig áll ellent a nyomornak s kinos megpróbáltatásoknak.

* * *

A mécses gyér fénye ráesik a nagyobbik fiu arcára. Mély szüvedés nyomai látszanak azon; ószinte, okos szemei belső szüvedést tükröznek vissza. Gyöngye vézna teste, sovány kezei s beteges, halvány arca szájalomra és részvételre indit. Halkan lábujjhegyen oda megy az ágyhoz s forró esőket lehel anyja s kis öcsöce ajkára. Az érintésre mindketten felébrednek. Az anya fölnyitja lábán égő szemeit s fia láttára az örömeinek halvány sugara dereng át szüvedő arcán.

„Édes fiam — szolt suttogva — mily jó, hogy haza jövel. Egész délután kicsiny öcséddel együtt, láztól gyötörve e hideg szobában feküdtünk s majd megvált bennünket az Isten hidege. Kis öcséd folyton lábban volt; remlátomások gyötörték. Oh, én Istenem! Édes apját látta, a miut a sírból ki kelve, hivatgat szóval csalogatta, hogy menjen le vele a földbe, ott majd melegebb lesz. S én nem tudtam rajta segíteni! Magam is tehetetlenül feküdtem, a hosszas szüvedés

